

บรรณานุกรม

- กัญญา บูรีรัตน์. (2532). การวิเคราะห์วิจารณ์เชิงประวัติ. ปริญญาโทพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิ่งเก้า อัตถกร. (2519). คดีชนวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ฤทธาบ นักลิกรรม. (2509). คดีชาวบ้าน. มหาสารคาม : ชวนการพิมพ์.
- ขบวน พดตร. (2530. มนูญย์กับสังข์คม. กรุงเทพฯ : ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ
หน่วยศึกษานิเทศ กรมศึกษาดูแลครู.
- คงสอง ชัยจาร และทีวีลิน ใจดีประยูร. (2522). ผญากี้ยวบ้านแกลงครึ้. นครราชสีมา :
วิทยาลัยครุศาสตร์.
- เครือจิตร ศรีบุญนาค. (2534). การฟื้นรำของชาวไทยแขนงในเขตอ่าเภอมีอง จังหวัด
สุรินทร์. ปริญญาโทพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม.
- ราชบุตร เรืองสุวรรณ. (2520). ของดีอีสาน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ราชภัณ กองพลพรหม. (2516). คุณค่าคดีชาวบ้านหมู่บ้านเมืองเก่า. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชวรรณา ธรรมวัตร. (2521). อักษรณะวรรณกรรมอีสาน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์
มหาสารคาม.
- _____. (2526). ผญากกีชาวบ้าน. กาฬสินธุ์ : โรงพิมพ์จินตกัณฑ์การพิมพ์.
- _____. (2528). “บทบาทของหมอดำก่อนค่อสังคมอีสานในช่วงกึ่งศตวรรษ,” ใน
เอกสารประกอบการสัมมนาวัฒนธรรมพื้นบ้านและศิลปกรรม. หน้า 1-20.
- กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่งานวิจัย ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2530). คดีชาวบ้าน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- _____. (ม.ป.ป.). คดีชาวบ้านอีสาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรวัดนา.
- เกรียงชัย ชนไฟโจน. (2526). ภูมีการเปลี่ยนแปลงต้น . ม.ป.ท.
- _____. (2527). “ลักษณะพิเศษบางประการของคนตระกูลอีสาน,” ศรีนครินทร์วิทยา
มหาสารคาม, 3(2) : 147 – 156 ; กรกฎาคม – ธันวาคม.

- เจริญชัย ชนไพรожน์. (2526). ดนตรีพื้นบ้านอีสาน . มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม.
- จำเริญ แสงดวงแข. (2523). โภกธรรมชาติไทยภาคใต้ที่ปรากฏในแหล่งกล่อมเด็ก. กรุงเทพฯ : กรุงสยามการพิมพ์.
- ชวน เพชรแก้ว. (2521). การศึกษาวรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ : อักษรสมัพันธ์.
- ชอน ดีสวน โภก. (2527). “ความเชื่อ : พื้นฐานแห่งอารยธรรมของชาวอีสาน,” มนุษย์ศาสตร์ และสังคมศาสตร์. 1 : 4-25 ; กุมภาพันธ์.
- _____. (2536). “ศรัทธาชาวอีสาน,” คำ. 3(6) : 68-69 ; ตุลาคม.
- ชฎา ชาวคอย และอัตถा เจริญไกรจ์. (2528). “ผีป่า : ความเชื่อชาติประเพณี และความสัมพันธ์ทางสังคมของหมู่บ้าน,” สังคมพัฒนา. 13 (5) : 26-31.
- ดำเนินร เดชะกุล. (ม.ป.ป.). สุรินทร์ในอดีต. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์.
- ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนาภูล. (2527). การศึกษาเบรี่ยນเที่ยนคำอู้นำชาวล้านนาและพญาเกี้ยวอีสาน. เชียงใหม่ : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธวัช บุณโภตก. (2530). “ความเชื่อพื้นบ้านอันสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชาวอีสาน,” ใน วัฒนธรรมพื้นบ้าน : คติความเชื่อ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2525). วรรณกรรมห้องถิน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- _____. (2530). ศิลปารักษากีฬาและกีฬาไทยล้ำ. ม.ป.ก.
- _____. (2535). วรรณกรรมห้องถิน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- _____. (2530). คติความเชื่อ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คงลักษณ์ บุนทวี. (2529). การศึกษาคุณค่าวัฒนธรรมอีสานเรื่องเสียวสาวสด. ปริญญาโทพนักศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- นนท พ拉丁วน. (2531). “มนต์เสียงแคนของช่างบ้านแต้,” สารคดี. 4(43) : 100 –103 ; กันยาฯ.
- นิคม วงศ์เวียน. (2526). วัฒนธรรมล่วย (ถุย) ด้านความเชื่อจังหวัดสุรินทร์. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์.
- นิติ แสงวัฒน์ และคนอื่น ๆ. (2533). ตำนานพิทักษ์พื้นบ้านอีสาน. ม.ป.ก.
- นิตยา กักดีบัณฑิต. (2532). พญาภัย : การศึกษาเชิงวิเคราะห์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม.

- บรรพต เปรมชู. (2522). คำวิเศษณ์และสำนวนพูดภาษาอีสาน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2522). ต่อนคำในวรรณกรรมอีสาน. ม.ป.ท.
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ, ม.ล. (2522). วิเคราะห์วรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเรือง ถาวรสวัสดิ์. (2524). “เคนกับดำเนิน” ใน สัมมนาเพลงพื้นบ้านอีสาน วิทยาลัยครุศาสตร์มหาสารคาม วิทยาลัยคณิตศาสตร์ มหาสารคาม และมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์คริสต์วิโรฒ มหาสารคาม วันที่ 12 – 15 กรกฎาคม 2524. หน้า 4.1 – 4.5.
- บุญเดช จันทร์. (2531). แคนเครื่องดนตรีภาคอีสาน. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้า.
- บุปผา บุญพิพิธ. (2531). คติชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชนจำกัด.
- ประเทือง คล้ายสุนบรรณ. (2528). ร้อยกรองห้องถิน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุทธิสารการพิมพ์.
- _____. (2531). วัดเนชรอมพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุทธิสารการพิมพ์
- ประมวลยุ ติดคินสัน. (2521). คติชาวบ้าน.
- ประศิริชี การพย์กลอน. (2518). แนวทางการศึกษาวรรณคดี ภาษาไทย การวิจัยและวิจารณ์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปัญญา แสงสุนานนท์. (2526). “ลายแคนไม่เคยเห็นเคยได้หายของอีสาน,” ใน เจ็ดร้อยปีลายเสือไทย. หน้า 91 – 94. บุรีรัมย์ : วิทยาลัยครุภูรีรัมย์.
- ปรานี วงศ์เทศ. (2530). “การละเล่นและพิธีกรรมในสังคมไทย,” ใน วัฒนธรรมพื้นบ้าน : คติความเชื่อ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุภาพลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราสาท อิศราวดี และความ. (2528). ความเชื่อและสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจของชาวอีสาน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์คริสต์วิโรฒ มหาสารคาม, 2518.
- ปรีชา พินทอง. (2528). ภาษิตโนราลือสาน (ฉบับสมบูรณ์). อุบลราชธานี : โรงพิมพ์ศิริธรรม.
- ปรีชา อุยตระกูล. (2520). วรรณกรรมพื้นบ้าน ตำนลรังกากใหญ่ อ่าเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. ปริญญาโทพันธุ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์คริสต์วิโรฒ ประสานมิตร.
- ฤกษา เมฆุจกฤษณ์. (2531). การละเล่นพื้นบ้านจังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์ : ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครุภูรีรัมย์.
- พระอุบ ไปยังกฤษะ และคนอื่น ๆ. (2527). เพลงกล่อมเด็กและเพลงประกอบการเล่นของเด็กภาคกลาง 16 จังหวัดงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

พนงอ กាเนิดกาญจน์. (2519). สมบัติไทยເຊາ. อุตรธานี : วิทยาลัยครุอุตรธานี.

พนงอ กាเนิดกาญจน์. (2530). วิจัยเรื่องประวัติการเขึงกระดับข้าว. ม.ป.ท.

พิพิธภูมิ ฤทธิ์ชัย. (2521). การศึกษาวรรณกรรมพญาของชาวอีสาน. นครราชสีมา :

วิทยาลัยครุฑราชสีมา.

เพ็ญแข วันสนธ. (2523). คตินิยมในสำนวนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอดี้ียนสโตร์.

ไฟทุรย์ มีกุศล. (2528). รวมบทความวิชาการเกี่ยวกับอีสานศึกษา. มหาสารคาม :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม.

กัญญา จิตต์ธรรม. (2520). ภาษิตชาวบ้านคติชาวบ้านอันดับ 3. สงขลา : โรงพิมพ์สงขลา พานิชย์.

กัญญา เรืองเดช. (2528). กันตรีเมืองพื้นบ้านชาวเบนในจังหวัดสุรินทร์. กรุงเทพฯ :

กรมการศึกษาครู.

นานะ ขันธ์อ่อน และคนอื่น ๆ. (ม.ป.ป.). ประเพณีอีสาน. อุบลราชธานี : เอกการศึกษา 10.

ยุพดี จรัญานันท์. (2522). การศึกษานิทานชาวบ้าน ตำนานขอพระ อامةขอพระ จังหวัด

สุรินทร์. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ประสานมิตร.

รุ่งอรุณ ระกิต และคนอื่น ๆ. (2521). คติชนวิทยาประเพณีต่าง ๆ นิทานพื้นบ้าน เพลง

พื้นบ้าน พญา ปริศนา ภาษาอิน. ม.ป.ท.

เรือง เกรียงชัย. (2529). “คนตรีพื้นบ้านและศีลประการแสดงของไทย,” มิตรครุ. 28(23) : 62 ;

ธันวาคม.

วิรช บุญยกุล. (ม.ป.ป.). คนตรี 101 (สังเขปคตินิยม). สถาบัน : วิทยาลัยครุสกอลนคร.

(2530). “คนตรีพื้นเมืองอีสาน,” ใน คนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 18, หน้า 86 –

97. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์.

วิทยาลัยครุสุรินทร์. (2526). เอกสารประกอบการสอนทางวิชาการเรื่องเพลงพื้นบ้านและ

การละเล่นพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์. สุรินทร์.

วิภา กงกนันท์. (2533). วรรณคดีศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

ศิลปักษร, กรม. (2531). ตำนานและนิทานพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : กองโบราณคดี กรมศิลปากร.

ศรีศักดิ์ วัลลิโภดม. (2533). แอ่งอารยธรรมอีสาน. กรุงเทพฯ : คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย

ศิลปากร.

- ศรีสุดา เอื้อนกนิษฐ์. (2520). วรรณกรรมพื้นบ้านผู้ไทย ดำเนลเรณู จังหวัดนครพนม.
- ปริญญาณิพันธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- สันทนา ทิพวงศ์. (2535). เครื่องดนตรีในวรรณกรรมอีสาน. ปริญญาณิพันธ์ ศ.ม.
- มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ.
- สงบ นุญคลือช. (2522). “การละเล่นพื้นเมืองกันครึ่ม,” ใน สมบัติอีสานใต้. หน้า 99. นวีรัมย์ : วิทยาลัยครุภูรัมย์.
- สงวน ศรีอรพินพ์. (2534). ลำพญาอยหัวดอนตาล. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม.
- สมป่อง จันทกง. (2530). วัฒนธรรมภาษาอีสานจากผู้ : ศึกษากรณีบ้านหนองเรือ ดำเนลสิงห์ อําเภอเมือง จังหวัดยโสธร. ปริญญาณิพันธ์ ศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม.
- สมจิต ก้าวศิริ. (2524). การวิเคราะห์เพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพันธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรรพศิทธิ์ คุณพ์ประพันธ์. (2531). ดนตรีที่รัก. กรุงเทพฯ : บุณนิช โภมลคีมทอง.
- สะบัด ไชย (นานแห่ง). (2531). “คนครีพื้นบ้านอีสาน,” สกุลไทย. 34 (1768) : 86 ; กันยายน.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2527). “ความเรื่องและนวนัย,” รัมพฤกษ์. 2 (9) : 14-19 ; เมษายน.
- สิทธา พินิจกุวดล. (2520). ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิตา วีรวงศ์. (2512). สังคมบีชัย. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์.
- _____. (2529). อีตสิบสอง. แบล็คโดย อุตม พระประเสริฐ และพิชัย ศรีภูไฟ. อุบลราชธานี : วิทยาการพิมพ์.
- สุกัญญา ภัทรชาชัย. (2523). เพลงปฏิพาดย์ : การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิเคราะห์. วิทยานิพันธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา สุจฉาญา. (2523). “วรรณกรรมมุขป่าฐานคืออะไร,” ใน โลกหนังสือปีที่ 3. 5 : 42-45 ; คุณภาพนั้น.
- สุเทพ สุนทรเกสช. (2511). “โครงสร้างสังคมของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” ใน สังคมวิทยาของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์スマกอม สังคมศาสตร์.
- สุเมธ เมธาวิทยาคุณ. (2532). สังคมกับพิชัยกรรม. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์.

- สุนามาลย์ เรืองเดช. (2518). เพลงพื้นบ้านจากพนมทวน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2512). คติชาวบ้านปักษ์ใต้. กรุงเทพฯ : ก้าวหน้า.
- _____. (2525). วรรณคดีวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนีย์ เถี่ยวงเพญวงศ์ และกุลธิดา หัวสุข. (2531). ปริศนาคำทายอีสาน. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพรรณ ทองคล้าย. (2524). ลักษณะร้อยกรองพื้นบ้านอีสาน. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : ชุมชนกรรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพ คลังทอง และคนอื่น ๆ. (ม.ป.ป.). ปริศนาคำทายและผอยาของชาวบ้านเสี้ยว. ม.ป.ท.
- สุนามาลย์ เรืองเดช. (2516). เพลงพื้นบ้านจากพนมทวน. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 171. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการปกครองหัดครู.
- สุมาลี ภูลม. (2525). ลักษณะภาษาอีสาน. ม.ป.ท.
- สุเทพ สุนทรเกตัช. (2511). “โครงสร้างสังคมของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” ใน สังคมวิถยาของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักศึกษาศาสตร์.
- สุเมธ เมราวิทยากุล. (2532). สังคมกับพิธีกรรม. กรุงเทพฯ : โอดีียนสโตร์.
- สำเร็จ คำโนง. (ม.ป.ป.). ดนตรีอีสาน . กារສินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- _____. (2530). บทเรียนเป้าแคนลิบ . ม.ป.ท.
- สุกรี เจริญสุข. (2532). จะฟังคนตรือย่างไรให้ไฟแรง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้ว การพิมพ์.
- สุจิตต์ วงศ์เทศ. (2532). “ร้องรำทำเพลง : ตอนตีระนาดใหญ่คลื่บปีช้างสยาม,” ศิลปวัฒนธรรม ฉบับพิเศษ. หน้า 109 – 116, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมณฑล.
- _____. (2531). “ล่าวข้าวนึงล่าวข้าวเหนียวและล่าวแคน ตอนที่ 1,” ศิลปวัฒนธรรม. 8 (393) : 40 ; มีนาคม.
- สุนามาลย์ เรืองเดช. (2518). เพลงพื้นบ้านจากพนมทวน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สุรศักดิ์ พิมพ์เสน. (2532). การทำแคน : ศึกษาเฉพาะกรณีบ้านศรีแก้ว อําเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. ปริญญาอิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

- สุรศักดิ์ พิมพ์เสน. (2533). “แคนนหัศจรรย์แห่งเครื่องดนตรีอีสาน,” สารคดี . 5 (68) : 93 – 99 ; กุนภาพันธ์.
- เสถียร ดวงขันทร์พิพ. (2532). หัดเป้าขลุยดีกว่า . กรุงเทพฯ : มาลัย.
- อภิศักดิ์ ไสมินทร์. (2534). โลกทัศน์อีสาน. การสืบสาน : โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- อุดม บัวศรี. (2530). “ขอนแก่นเมืองหนองแคน,” ใน ตนตระไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 18. หน้า 73 – 75. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์.
- อุดม รุ่งเรืองศรี. (2524). โวหารล้านนา (คำอู้บ่าวอู้สาว ปริศนาคำทาย สุภาษิต). พิมพ์ครั้งที่ 3 เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุดม หนูทอง. (2533). พื้นฐานการศึกษาวรรณคดีไทย. สงขลา : เมืองสงขลา.
- เออมอร จิตตะโสกณ. (2521). วรรณคดีนิราศ. เชียงใหม่ : สุนีย์หนังสือเชียงใหม่.

